

oprindelige Regeringsforslag, havde der efter min fulde Overbevisning været ikke blot Mulighed, men Sandsynlighed, ja, jeg mener Vished for at føre det uforfalskede Regeringsforslag til Sejr. Jeg anførte, sidst jeg havde Ordet, en Række Udtalelser fra frikonservative, fra Højreblade, fra Regeringsblade. Jeg kunde anføre, hvad selve Ordføreren for det frikonservative Parti sagde oppe i Landstinget i Efteraaret 1906, at hvis det ikke kom til en Afgørelse ad fredelig Vej i denne Sag, vilde der udbryde en Kamp, og i denne Kamp vilde Landstinget trække det korteste Straa. Her var en enestaaende gunstig Situation til endelig at vinde en hel og klar Sejr. Denne Situation er forspildt. Det, der her foregaar, er direkte i Strid med, hvad Reformpartiets Medlemmer, og med, hvad den højtærede Indenrigsminister har lovet Vælgerne. Jeg erindrer den højtærede Indenrigsministers Udtalelse til en Vælger i hans Valgkreds, som spurgte ham, om han vilde gaa med til nogen anden Garanti for Mindretallene end Forholdstalsvalg. Den højtærede Indenrigsminister afgav overfor denne Vælger, en Sognepræst i hans Valgkreds, et ganske klart Svar, et rent og klart Nej. Den højtærede Minister blev valgt i 1906 paa dette Nej, paa dette Tilsagn til Vælgerne om, at han ikke vilde gaa med til nogen anden Garanti for Mindretallene end Forholdstalsvalg. Men i dette Forslag foreligger der en hel Række andre Garantier.

Den højtærede Minister kom ind paa Raadmandsvalgene her i København og sagde, det var en ganske naturlig Ordning; hvis man ikke fik Raadmandsvalget efter Forholdstal, kunde der ske det, at et Flertal kunde sidde i 8 Aar uden at blive repræsenteret i Magistraten. Jeg forstaar ikke, hvorledes den højtærede Minister regner det ud; det er efter min Mening ganske umuligt. Naar Raadmændene vælges paa 6 Aar og for øvrigt ikke paa een Gang, men efterhaanden, kan der aldrig gaa 8 Aar. Nej, med den nuværende københavnske kommunale Forfatning vil Flertallet af Borgerrepræsentationen i en temmelig nær Fremtid endog kunne besætte de $\frac{4}{6}$ af Magistraten, og saa snart der kan besættes en Borgmesterpost, har et saadant Flertal Flertal i Magistraten. Det er og det, der faktisk er sket, at et demokratisk Flertal rykkede ind i Borgerrepræsentationen i 1898, og 5 Aar efter, i 1903, sidder dette Flertal med Flertal ogsaa i Magistraten. Naar nu den højtærede Minister foreslaar Forholdstalsvalg

indført ved Raadmandsvalget, har han ikke Ret i sin Udtalelse om, at det var der ikke noget at sige til, for det var en Forsamling, hvor alle, ogsaa Borgmestrene, ere valgte. Ja, men Borgmestrene ere valgte paa Livstid. Men dernæst sidder der i Magistraten eet Medlem, som ikke er valgt, nemlig Overpræsidenten som niende Medlem, udnævnt af Regeringen, saa der er ingenlunde lige og almindelig Valgret til Magistraten. Jeg beklager saa meget mere, at Ministeren har fremsat dette Forslag om Raadmandsvalg her i København, som han ikke behøvede at gøre det. Det var ingen Betingelse i den Forligsoverenskomst, der blev publiceret gennem Ritzaus Bureau den 9. Januar, det er noget, som den højtærede Minister har gjort frivillig ud af sit konservative Hjerte uden at være nødt dertil. Det er en Tilgift til Forliget, det er et Lidkøb. Men jeg forstaar naturligvis, at den højtærede Minister kan have en vis Lyst til at faa det, thi det var jo lidt kedeligt, at dette Forlig skabte en nok saa konservativ Forfatning ude paa Landet som her inde i København. Det var jo kedeligt, at Landarbejderne og Husmændene skulde have flere Kauteler end det københavnske Demokrati, det gjaldt derfor om, at vi ogsaa fik lidt af Kautelerne her i København, og det er et betydeligt Kautel, der her bliver skabt, det er en hel Omkalfatring af Københavns kommunale Forfatning, der, da den blev vedtaget i 1857, dannede en Enhed, som den højtærede Minister ved dette frivilligt fremsatte Ændringsforslag gør Brud paa.

Det er for øvrigt meget tvivlsomt, om det overhovedet er principrigtigt at vælge et saadant administrerende Udvalg, en saadan administrerende Institution som en Magistrat efter Forholdstalsvalgmaaden. Den højtærede Minister sagde: Det er dog rimeligt, at Mindretallet bliver repræsenteret i Magistraten. Vilde den højtærede Minister finde det rimeligt, at Mindretallene her i Salen bleve repræsenterede i Ministeriet? Det vilde han neppe. Nej, han vilde neppe finde det rimeligt, om vi Socialdemokrater, der ere 24 og altsaa, hvis jeg ikke tager fejl, efter Forholdstalsvalgmaaden havde Krav paa 2 Poster i Ministeriet, stillede dette Krav. Han vilde neppe synes om, hvis vi gjorde Krav paa disse 2 Poster. Navnlig hvis det var Indenrigsministerens Post, vi forlangte, vilde han vistnok protestere paa det allerkraftigste. Jeg erkender, at fuld Sammenligning mellem Ministerium og Magistrat ikke kan finde Sted, men paa dette Punkt